

גיליון מס' 3
שנה 84
י"ב בחשון תשפ"א
6.11.2020

25 שנים לרצח ראש הממשלה יצחק רבין לזכור ולהזהיר

אַרְבָּעָה בְּנוֹבֶמְבֶּר אֶלֶף תְּשַׁע מֵאוֹת תְּשָׁעִים וְחָמֵשׁ

הַמְּלָחָה

הִיא הַנִּיצוֹן

שְׂמִדְלִיק

אֶת הַפְּתִילָה

שְׂבֻקָּה

הַמְעֵשָׂה הַבְּלִתִּי נִמְנָע

אלי נצר

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagan@gmail.com

עוזי כהן ז"ל

כ"א תשרי תרצ"ט 16.10.1938

ח' חשון תשפ"א 26.10.2020

עוזי כהן ז"ל

אבא עוזי,

השנים האחרונות לחייך היו קשות עבור מי שהכיר אותך ואהב אותך. לראות אותך מאבד את צלילותך, תבונתך ועצמאותך, את גופך החסון קמל לתוך כיסא הגלגלים היו ממש אנטי-תזה לכל מה שהגדיר אותך.

כמה סימבולי שהסאגה הזו התחילה יום לפני נישואי לגל, האחרון להקים משפחה מבין ילדיך, כאילו עול ליווי ילדך לעצמאותם המשפחתית נפרק מעל כתפך באחת. לא שהיית חסיד גדול של המוסד הזה... או שגידול הילדים היה מה שהגדיר אותך. בגיל צעיר מאוד לימדת אותנו מה ההבדל בין גוזל לאפרוח והיה ברור לאיזה מבין השניים אתה מכוון ומכשיר לחיים.

לעיתים האמון העצום שהיה לך בי ובכישורי היה מרגיש לי מעט מנותק מהמציאות, אבל הרצון העז להוכיח לעצמי ולך שאתה לא טועה דחף אותי לגבהים חדשים. מילולית בחלק מהמקרים, כמו האופן שבו שכנעת אותי שאין לי פחד גבהים, עם הכלי גובה של התמרים, שאחר כך גם נתת לי להפעיל בעבודה, ללא שום הסמכה או רישיון כמובן, אפילו לקורס טיס ניגשתי בביטחון שרק מי שלמד לעשות רוורס עם עגלת שני סרנים בין שורות הדקלים יכול לחוש. אי אפשר בלי להזכיר את השעות הארוכות שישבנו ביחד, בשקט מוחלט, למעט לגימת קפה או ביש מ'סנדוויץ' ציידים', על עצי אקליפטוס ענקיים, במארב לחזירי בר. זר לא יבין את החיבור העז שבין אב לבנו לטבע ולאותו יצר ציד קדמון.

זכורים לי עוד אין ספור מקרים או אפילו אירועים מכוננים בחיי בהם היה לך חלק משמעותי, כל אלו יחד עם הדוגמה האישית שלך כאדם וכאב עיצבו את מי שאני היום, כמו גם סיפורים מחייך שלך. השגורים בפי ונפלטים בכל הזדמנות כאילו כבר חוויתי אותם בעצמי. סיפור חייך המרתק והלא שגרתי שלוב בסיפור חיי המדינה הצעירה שרק הוקמה, רווי דם, יזע ודמעות. לפני שהייתה כל ערובה להישרדות העם בציון, כשזוועות השואה עוד צרובות בזכרון ההורים הצעירים, גם פה סימבולי מאוד אובדן האב בגיל צעיר, המשול בעייני לאובדן הקולקטיבי של העם בשואה.

נמנית עם דור הנפילים, הצברים ובוני הארץ, בטחון המדינה היה נר לרגליך, בצנחנים, במילואים ובמלחמות ישראל, באבטחת מטוסי אל-על ולאחר מכן כקצין ביטחון בשגרירויות ישראל. אהבת הארץ והטבע החי והדומם שבה, החקלאות, האידאולוגיה הציונית, עם ערכים ליברלים לצד הסוציאליזם של הקיבוץ, כל אלו, לצד הרגעים הפשוטים והנעימים שהיו לי בחברתך, כמו לשתות קפה עם עוגה/שוקולד, או בירה עם בוטנים מול החדשות או סרט, או השיחות בטנדר בדרך הביתה, באינספור הפעמים שאספת אותי מהצבא או בעבודה יחד בתמרים, הם עבורי חלק ממך וממורשתך.

איבדת את אביך שלך בגיל צעיר מאוד, שמהמעט שכן שמעתי עליו נשמע שאכן היה אובדן גדול, דבר שוודאי ישפיע עמוקות על כל אדם, בפרט בקיבוץ של שנות ה-40, ללא מעגלי משפחה קרובה שיוכלו לתמוך ולעזור.

סיפרת לי שבתור ילד היית בוכה כל לילה מתחת לשמיכה על כך שאין לך אבא. אני כבר לא ילד, אבל כמה שאני מזדהה עם זה היום.
אסכם עם חלק מאחת מברכות היומולדת שכתבתי לך (הנה, לפחות חלק מההספד כן שמעת):
" לאבא שלי שיודע הכל... שיודע לכווס, לאהוב, להרגיז, לעזור, להציק לעודד, לשכוח, לשמוח, להתווכח, להודות, לטעות ולצדוק,
אבל יותר מהכל הוא יודע להיות - האבא שלי !

אוהב תמיד, תום

אבא עוזי ז"ל

אבא עוזי היקר, מוזר לחשוב שאתה כבר לא נמצא פה, גם אם כבר כמה שנים בגלל המחלה הארורה כבר אין באמת איש בבית, אבל היו שבבים של עוזי שאני מכיר עם האנחות "אויי ילד!" כשעוד הצלחת לזהות אותי ואני הצלחתי כמו תמיד לדרוך לך על היבלות.

אמנם היו לנו הרבה מחלוקות במשך השנים ותקופות בהם לא דיברנו, אך תמיד ידעתי שאתה אוהב אותי ואני יודע שהריבים שלנו נבעו מהעובדה שניסית ללמד אותי שיעורים לחיים.

השתדלתי לקחת את הדברים החיוביים כמו אהבה לטבע, הישרדות, ניווטים, הכרת בעלי חיים, מיני צמחים ופרחים ועוד ועוד, הידע והתשוקה שלך לטבע ולשדות פשוט נשפכו החוצה ממך והאהבה הזו הייתה מדבקת, לא במקרה קראתי לבן שלי טבע.

תמיד עשית את המירב כדי להיות שם בשבילי ברגעים הגדולים של החיים ודחפת אותי קדימה להצלחות, אם זה ימי הולדת עם העוגת שוקלד "לגבר המשוחרר", התנדבות להיות הורה חמוש מלווה בכל טיול שנתי בבית ספר, הקפצות לצבא ב 4 וחצי לפנות בוקר, או איסוף ממקומות נידחים בכל חלקי הארץ, טסת עד ניו זילנד כדי להיות איתי בחתונה ותמיד דאגת שלא יחסר לי שום דבר.

בשנים האחרונות האלצהיימר לקח ממך יותר ויותר עד שכבר לא זהית אותי כשהייתי בא לבקר אותך, אבל איכשהו כשבאתי להיפרד ממך ביום האחרון בארץ לפני שעברתי לניו זילנד עם ליה וטבע אתה ידעת שזה הפעם האחרונה שניפגש ושאלת בסימון עם הידיים זהו?! ראיתי שירדו לך דמעות ואני לא התאפקתי והתחלתי לבכות.

התעודדתי מהעובדה שבית הדר בראשות תמר גולני טיפלו בך בצורה מדהימה, זה בכלל לא מובן מאליו אחרי שראיתי במו עיני את הזוועות בשער העמקים ובית שאן עם ההחמרה של המחלה.

אני רוצה בהזדמנות זו להודות מעמקי נשמתי לצוות בית הדר ולוועדת בריאות על הטיפול המסור באבא שלי.

נ.ב. דיר באלק מישהו מצטט מבצע סבתא "איפה בני"

עוזי, דוד שלי נחמד

כתבה: מיכל, הבת של עודד כהן ז"ל אחיו של עוזי

את השיר של חן לב - ארי "ילד אם יגידו לך..." התכוונתי לקרוא באזכרה של סבתא לאה, ובאותו היום אבא נהרג, ומצאתי את עצמי קוראת אותו בהלוויה שלו. ועכשיו אמא'לה זה ממש עליך.

אני כל כך אוהבת אותך, אתה שזור בכל כך הרבה רגעים בחיי, וכל כך הרבה סיפורים של אבא, שעכשיו הוא גם שלי ושל הילדים שלי, ושל המשפחה שלי, הם עליך, איתך, קטעים, מלאי שיחות, מילים מצחיקות, שהיו חלק ממך ומהקשר הכל-כך מיוחד שלך ושל אבא.

הרגשתי כאילו אתה האבא השני שלי ושרית האימא השנייה שלי. הלכתי פה בקיבוץ בתור ילדה כמו בחלום של צמר גפן מתוק. מאושרת מכל רגע. היה לי חלום קבוע (כזה של לילה) שדובוני אכפת לי מקפצים בשבילי הקיבוץ. העברתי פה חלק נכבד מילדותי.

מבקשת סליחה ממך שלא הצלחתי לבוא לבקר בשנים האחרונות. לא יכולתי לשאת את זה. רצית לזכור אותך חזק מתוק, ועוזי שלי עם כובע הציידים, חולצת ג'ינס וחיוך שובב. כמה ידע היה לך. הכרת כל צמח וכל חיה ועדין יצאת לצוד חזירי בר. רק אצלך הניגודים האלה יכלו לעבוד, ויחד היו עוזי שאין כמותו.

זוכרת כל חיבוק, וואו כמה התחבקנו, וכל קפה ציידים, רק אצלך הייתי שותה את זה. וכל שוקולד רוזמרי שהוצאת מהמחבוא. וכל עוגה לגבר המשוחרר שהכנת כשבאנו, זוכרת להוריד נעלים לפני השטיח עם הנרות. וכל צילומי הטבע והרובים משקיפים עלינו.

כמה אהבה הייתה לך בשבילנו. אפילו עוד יותר כשאבא נהרג. הרגשתי שאתה צריך לאהוב אותנו גם בשבילו. בשבילי הייתם דוגמה לאחים נהדרים, נהנים להציק אחד לשני כמו שני גורים גם בגיל 50.

אז סוף מחורבן עוזי, אבל איזה סוף הוא טוב? ממש מרגישה כאילו עוד חלק מאבא הלך איתך. כי עוזי האמיתי ברוחו מזמן כבר לא פה.

תנוח לך דוד. אבל לא יותר מדי. יש לך עוד גדיד של מעלה, וצריך לסדר את הסוכה. ודי"ש לאבא. הוא בטח אח שמח עכשיו.

אוהבת אותך ומחבבת. תבוא לבקר. מבטיח?

עוזי. הדוד עוזי.

אני אתחיל מהסוף. יש בי עצב עצום, לצד תחושת הקלה שאני יודע שעכשיו סוף סוף אתה נח על משכבך בשלום.

יש לי המון סיפורים עליך ורובם מצחיקים. היית לי דוד אהוב ומורה לחיים אהבתי אותך, הערכתני והערצתי אותך על כל הידע שהיה לך בחקלאות ובטבע, על החריצות, המשמעת. למדתי ממך הרבה על עבודה קשה, על חיות, על נשק. לדעת ללכת עם האמת שלך עד הסוף. כשאתה צודק זה בכלל לא מעניין מי עומד מולך. זה ליווה אותי בשרותי הצבאי ואחריו, בכל העבודות שבהם עבדתי, רובן קשות ומסוכנות. אחרי שעבדתי איתך, כבר שום עבודה לא הייתה קשה מדי. המשמעת לא הדאיגה אותי, ותמיד ההומור היה ברקע. ההומור של משפחת כהן.

זה שלא כולם הבינו הומור, שכלל בדיחות, אמרות כנף ומשלים, והמון סיפורים מצחיקים על האנשים שמסביבנו, אפילו צבעים שרק הכוהנים הכירו כמו הצבע כחלת, ועוד ועוד. אבל לא נמשיך לבלבל לך את הגרביים הרי באנו להיפרד. אז נוח על משכבך בשלום. אוהב אותך וזוכר אותך לתמיד.

ארז כהן.

זיכרונות על עוזי מימי קבוצת "שחר"

כתבה עפרה שן

כולנו יודעים שעוזי היה חקלאי מסור, חרוץ ומשקיע, אך אני רוצה לספר על פן אחר. אבא של עוזי אהרון היה מסגר, איש גדול וחזק ולידו גדל עוזי. יום אחד כשהיינו בגן הסיעו אותנו לבית זרע, ושם על הדשא רחוק מהגן שלנו, ישבנו בעיגול וציירה הגננת אמרה שהיא צריכה לספר לנו משהו עצוב. אהרון אבא של עוזי מת, היא אמרה.

זה היה הלם לכולנו, אך יותר מכולנו לעוזי. היעלמותו של אבא אהרון מחיינו הייתה העלמות הדמות ההורית החזקה. אולי זו הסיבה שהוא בנה סביבו חומות של הגנה כל חייו, בכל האמצעים שהיו לו אשר התאימו לכל גיל וזמן.

כילד היה לו רובה מעץ ממנו לא נפרד ביום ובלילה. בשבת השחורה כשהבריטים באו לחפש נשק עוזי הסתיר בשיחים את הרובה שלו. הוא לחם על דעותיו ורכושו כילד, כלוחם בצבא וכבוגר בהמשך חייו.

כשהיינו בכיתה ו' היה לנו יומן קבוצה בו כתבנו את הפעולות התנועתיות. יום אחד לפני כ 10 שנים התברר לי שהיומן לא אבד עם הזמן, והוא שמור אצל עוזי. בקושי שכנעתי אותו שישאיל לי את היומן, והוא הזכיר לי בכל פעם שאני חייבת להחזיר אותו אליו.

הוא התייחס אליו כמו אל אוצר. הדף הראשון מוקדש לדיון על דברות השומר. כל ילד הביע את דעתו על אחת הדברות, עוזי התייחס לדבריה: "השומר חובב טבע...". ואמר: "השומר צריך להיות חובב טבע ובעלי חיים, אך יחד עם זה גם לאכול אותם" והציע לשנות את הדברה ל: "השומר הוא איש הקיבה". כמו כן הביע את דעתו כי לשומר מותר לקלל אם הוא חלש

ואינו יכול להחזיר מכות. הוא נלחם על דעותיו גם כשלא היו פופולריות. נראה שאותה תקופה הייתה חשובה לו, הוא שמר את היומן מכל משמר וסימן את הדפים שמספרים עליו. אני רוצה לספר על פן באישיותו שלא היה ידוע. מאחורי המאצ'ו הגדול והחזק היה קו רגיש אותו הסתיר, אולי לא רצה להתגלות כאדם עם חולשות. ראיתי בביתו תלויה תמונה - רישום של נוף. התלהבתי ושאלתי: "זה אתה ציירת?" הוא אמר כן, זה סתם. כשעוזי עבר ל"בית הדר" נשאר בבית שלו פנקס קטן ובו רישומים יפים, מלאי דמיון של נופים ואנשים. מתחת כתוב: צויר בשיעור מוזיקה. רק שם במקום שאף אחד לא ראה הרשה לעצמו לבטא רגש ודמיון. הוא שמר את סודו בפנקס הקטן כל השנים, התכחש לכישרון הציור שלו ולכל מה שלא מתאים לאיש חזק וגברי, השומר על עצמו. נוח בשלום על משכבך ליד הוריך אהרון ולאח. יהי זכרך ברוך.

עוזי כהן - תולדות חיים

נכתב ע"י עובדות הארכיון

עוזי כהן, בן שני להוריו לאה ואהרון כהן, ממייסדי הקיבוץ. נולד באוקטובר 1938, בבית החולים "העמק" בעפולה. לאחר הלידה חזרו לאה עם עוזי התינוק ברכבת העמק. ילדי קבוצת לפיד וביניהם עמוס אחיו הבכור, נסעו עם עגלה לתחנת אפיקים, לקבל את פני התינוק ואימו שחזרו הביתה. עוזי היה בגן של ציורה ובהמשך בבית הספר אצל פולה המורה עם חבריו בקבוצת "שחר". בגיל 5 התייתם עוזי מאהרון אביו שנפטר ממחלה קשה. אבדה זו השפיעה עליו כל חייו. במוסד השתייך עוזי לקבוצת "ארז". היה חובב טבע צייד וצופיות. בצבא שירת בצנחנים והשתתף בקרבות והמרדפים של אותם ימים. במהלך שירותו במילואים לחם במלחמת ששת הימים, במלחמת ההתשה והתנדב לשרת כצלף בתעלה. לאחר מכן לחם גם במלחמת לבנון "שלג". במהלך חייו היה קשור לתחום הביטחון. ב-2005 התנדב למילואים בקו התפר ושירת תחת פיקודו של בנו תום. במלחמת ההתשה היה עם אדם אחיו בצוות גילוי מוקשים באזור הבריכות. בהיותו בן 63, במלאות 50 שנה לגדוד 890 של הצנחנים, צנח עוזי יחד עם בנו תום שהצטרף לצניחה, והרמטכ"ל לחץ את ידיהם. בתחילת שנות ה-70 עבד כמאבטח ב"אל על", שירת כקצין ביטחון בזמביה שבאפריקה כשנה, לאחר מכן שהה בפינלנד עם המשפחה. עוזי היה חקלאי למופת, חרוץ, מקצועי ואחראי מאוד. כמוהו. ראשית דרכו בחקלאות הייתה במדגה, התחיל כאיש צוות והמשיך כרכז הענף. לאחר מכן היה פקח מוזיקים בכותנה. אחרי מלחמת ההתשה נכנס לענף התמרים אותו ריכז שנים רבות, במקצועיות ומסירות. חברים רבים זוכרים בגעגועים את "הזולה" שבנה לעובדי התמרים בדוור, עם מגוון עצי פרי ואפילו בריכת שחייה קטנה.

בשנת 2002 קיבל עוזי תעודת הוקרה בחג הביכורים ובה נכתב: "במשך שנים רבות בקיץ הלוחט ובימים קרים, עבדת בחקלאות תוך השקעת מאמץ רב לקידום הענף בו עבדת. בעבודתך צברת ידע מקצועי רב וכך השפעת על ההישגים המקצועיים. הנך נמנה על החקלאים הבודדים והנאמנים המתמידים בעבודתם במשך שנים, ובכך תרמת רבות לענף ולמשק החקלאי כולו. על כל אלה הערכתנו ותודתנו העמוקה".

בשנת 2015 קיבל תעודת הערכה מארגון מגדלי תמרים על תרומתו רבת השנים לענף. עוזי הביא אלינו את ניצה איתה הקים משפחה. נולדו להם שתי בנות גלית ואיה. לאחר הגרושים נישא לשרית ז"ל וביחד הביאו לעולם את הבנים תום ובני. 5 נכדים נולדו לעוזי במשך השנים.

לפני 5 שנים חלה עוזי ואושפו בבית הדר, שם טופל במסירות ואהבה. במשך השנים הקפידו בני קבוצתו וחבריו לבקרו.

עוזי נפטר בגיל 82. השאיר אחריו את הבנות גלית ואיה, והבנים תום ובני ו 5 נכדים.

יהי זכרו ברוך.

נר זכרון

גרסטנר זאב
ספרונצ'יק בטי
בן דוד שיטה
עברי איתן
חורפי שלמה
עברי אסתי
מינץ נתקה
ברקני חיים (הניק)
לוי אהרון
היימן יוסי
שילה דוד
שנק שולה
כרוך אריה
כהן רבקה
רימר יוסף
ריטרמן גרשון
הלמר-נחשון שפדה
הלוי דובי
לוריא ריט
זוהר אריה
סלע עוזי

י"ב בתשרי תשי"ג 1.10.1952
 ט"ו בתשרי תשפ"א 3.10.2020
 ד' בתשרי תשנ"ח 5.10.1997
 כ' בתשרי תשס"ב 6.10.2001
 כ"ב בתשרי תשל"ה 8.10.1974
 כ"ח בתשרי תשמ"ט 9.10.1988
 ב' בחשון תשע"ט 11.10.2018
 כ"ח בתשרי תשס"ב 12.10.2001
 י"ו בתשרי תשנ"ו 13.10.1995
 כ"ב בתשרי תשכ"ט 14.10.1968
 כ"ג בתשרי תש"ם 14.10.1979
 י"ז בתשרי תשס"ט 16.10.2008
 ח' בחשון תשי"ד 17.10.1953
 ט' בחשון תשע"ט 18.10.2018
 י"ח בחשון תשנ"ה 22.10.1994
 כ' בחשון תשע"ד 24.10.2013
 ה' בחשון תשע"ח 25.10.2017
 י"א בחשון תשנ"ד 26.10.1993
 ו' בחשון תשע"ח 26.10.2017
 כ"ח בתשרי תשל"ח 29.10.1978
 י"ב בחשון תשע"ח 31.10.2017

20/10/2020

משתתפים בחדר ישיבות: נילי ארזי, אורה אלון, רותם קידר שלמה שגיא, רויטל זהר, אלי עמוס, יואב גולן, חדוה שקד, אילן אופיר, רמי יעקב.
משתתפים בזום: הלל צרי, נעמי מור, זיו בן סירה, דגנית חי, אביב לשם, אליעזר לסקה.
לא נכחו: צאלה גיצין. יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון.

1. מינוי מנהלת גיל הרך

מוזמנת רונית מי-טל. מציגה את התהליך חדווה שקד מנהלת מש"א. חדווה שקד הציגה בפני מזכירות רחבה את עבודת צוות האיתור להחלפתה של שירה בן סירה בתפקידה כמנהלת גיל הרך. צוות האיתור מנה את עינת אפשטיין, יפה עברי קפון, רמי יעקב וחדווה שקד. לאחר מסי ראינות עם מועמדות נוספות צוות המיון החליט פה אחד להמליץ על רונית מי-טל חברת קיבוץ אפיקים אשר נמצאה מתאימה ע"י צוות האיתור. רונית הציגה את עצמה, ניסיונה וכישוריה, ענתה על שאלות חברי המזכירות ויצאה מהדיון. **לאחר מכן התקיים דיון בין חברי המזכירות שבסופו הצביעו פה אחד בעד מועמדותה של רונית לתפקיד. בהצלחה!**

2. ועדת קליטה - תהליך קליטה במודל השיזורי

מוזמן הלל הלוי וחברי ועדת קליטה. הלל הלוי בשם ועדת קליטה הציג את הדיון שנערך בוועדת קליטה בסוגיית קליטה של 4 משפחות ראשונות המתגוררות בקיבוץ. הבקשה מהמזכירות הרחבה להחריג את 4 המשפחות הראשונות מהצורך בשנת תושבות עפ"י ההסדר. בקשת וועדת קליטה מגיעה בשל העובדה ששלוש מארבעת המשפחות, מתגוררות בשער הגולן יותר משנה וילדיהם מתחנכים כבר בפועל במערכת החינוך שלנו. משפחה רביעית אומנם אינה מתגוררת בשער הגולן אך ילדיה בחינוך שער הגולן כבר שמסי שנים כמו כן, קיימת קשר ארוך ורציף עם המשפחה למציאת מקום מגורים כחלק מתהליך הקליטה. היות ובעת האחרונה מצאי הדירות בשער הגולן ירד בצורה משמעותית מסיבות שונות, ועדת קליטה חשבה שיהיה לנכון לאפשר למשפחות אלה להיקלט במידי מבלי הצורך בשנת תושבות ובכך לקדם את היציאה מהבתים שהם מתגוררים בהם היום. בכך נוכל לעמוד ביעד קליטה שהצבנו בפנינו, קליטת 8 משפחות לפחות בשנה.

בדיון עלו מספר הסתייגויות של חברי מזכירות בנושאים הבאים:

רק עכשיו הוחלט על התהליך בקלפי וכבר משנים את ההחלטה, אין לבנות באם לא נותנים אופק לפתרון לחברי קיבוץ הממתניים לדיון קבע, האם מצב זה לא יצור התחייבות נוספות שלא לצורך על הקיבוץ? האם יהיה תשלום שכ"ד על התושבים בזמן בניית הבית המיועד? בנוסף עלתה החשיבות בקיום ההחלטות הקיבוץ והתהליך, כמו כן, עלתה חשיבותה של תקופתה תושבות הן לקיבוץ והן לנלקטים. לאחר דיון ארוך הוחלט לקבל את בקשת ועדת קליטה להחריג את 4 המשפחות המדוברות ולהעביר את ההכרעה הסופית לשיחת קיבוץ וקלפי.

3. דיווחים

לא היו.

27/10/2020

משתתפים בחדר ישיבות: נילי ארזי, אורה אלון, שלמה שגיא.
משתתפים בזום: צאלה גיצין, אלי עמוס, יואב גולן, הלל צרי, רותם קידר, נעמי מור, זיו בן סירה, דגנית חי, אביב לשם, אליעזר לסקה.
בעלי תפקידים: רמי יעקב, אילן אופיר.
לא נוכחים: חדוה שקד. רויטל זוהר.

1. אישור פרוטוקול

החלטה: הפרוטוקול מישיבה קודמת אושר.

2. נושא אישי

3. נושא אישי

רשם: רמי/מזכיר

15/9/2020

נוכחים: שלמה חורפי, דגן פלד, משה דיין, אילן אשל, רמי יעקב, שאול גור, אילן אופיר. יאיר תורגימן צור אלון, איל גרונר, עובד גולני, תמיר מייזלס, ענת שילה.
חסרים: דני ברייר, אורלי פיצויטו.
מוזמנים: מוטי אליאסי- תמחירן, חן אלה- ענף הרכב

1. אישור פרוטוקול (1/9, 7/7)

הפרוטוקלים אושרו.

2. דו"ח תמחיר חצי שנתי

מוטי מציג דו"ח תמחיר חצי שנתי לענפים הבאים: אבוקדו, רפת, בננות, לול, תובלה, תיירות, מזון ורכב.
נתנה סקירה קצרה על הנעשה וכל אחד מהענפים. כמו כן הועלתה בקשה לבדוק פעם נוספת את ענף המזון עקב בעיה אפשרית בנתונים שהוצגו.
הדוחות אושרו.

3. ענף הרכב - קריאה ראשונה

- מוטי מציג את מבנה התמחיר של ענף הרכב: כל רכב כמרכז רווח שמתרכז בסופו להצגת הענף כולו הכולל תקורה ותחנת הדלק.
הוצגה טבלה המרכזת את הוצאות הרכב הישירות והוצאות עקיפות.
מטרת הדיון להעלאת דרכים לפתרון בעיית הגרעון הגדול בענף כ 600 אלש"ח.
נושאים שעלו בדיון:
- עלות ליסינג ממוצע+ דלק בשנה דורש נסיעה של כ 28,000 ק"מ בשנה לפחות לאיזון הרכב בלבד ללא תקורות. מתוך 26 רכבים, 8 רכבים עברו רף זה.
 - בניית תמהיל נכון של רכבים קטנים וגדולים, ומכירת רכבים יקרים במיוחד בעיקר הרודיוס.
 - הצורך לענות על בקשות עובדי חוץ, האם צמצום ברכבים יפגע ביציאת עובדי חוץ לעבודה?
 - קשר בין שכר עבודת חוץ לקבלת רכב בסידור
 - בדיקת רכבי ענפים בדומה לרכבי ענף הרכב.
 - הקמת ועדת רכב מחדש כדי לטפל בנושאים עקרוניים ולעזור לסדרנים להתמודד עם התנהגות חלק מהחברים.
 - תפעול סידור הרכב:
 - השארת 3 רכבים סגורים ע"י הסדרן בלבד, כדי להגביר זמינות לחברים.
 - הפסקת מעקב אחרי מיקום רכבים בשוטף, אלא רק באירועי חירום (גניבה וכו').
 - שמירת רכבי צעירים לצעירים.
 - עידוד רכישת רכבים פרטיים.

- בדיקת שעות שימוש ברכבים, האם השימוש מתרכז בשעות/ ימים מסוימים.
- הגרעון נטו של רכבים+ פחת, כ- 200,000 ₪, כך שרק ממכירת רכבים לא בהכרח יצטמצם הגרעון בורה משמעותית.

החלטה: בישיבה הבאה תוצג הצעה כוללת להתייעלות בענף בתאום עם סדרני הרכב, חן ויובל.

4. שונות

- צי ענף התובלה מתיישן ויש צורך להמשיך בהחלפת משאית אחת בשנה כפי שהיה מקובל בעבר בעיקר עקב עליה בסעיף התיקונים בענף. כיום אנו "בעיכוב" של החלפת 2 משאיות. הזמנת משאית חדשה נמשכת כשבעה חודשים לכן הבקשה לאשר כבר עכשיו הזמנת משאית כאשר התשלום במרץ 2021. במקביל תימכר עכשיו משאית 2013 ועם קבלת המשאית החדשה תבחן מכירת משאית נוספת 2015. **הבקשה אושרה**
- הוצגו נטיעות אבוקדו, בננות, ועקירת תמרים המתוכננות עד לסוף השנה.
- עדכון בנושא החלפת גגות בשכונה צפונית.
- אצות שאן נסגרה באופן סופי.
- התקדמות המיזמים הסולרים בשער הגולן.

רשם: אילן אופיר. אישר: שאול גור

תיק תקשורת

הקיבוץ סיים את ההתקשרות עם חברת גאדקום מערכות תקשורת. על פי הנוהל החדש שגיבשנו, בכל בעיה ברשת האינטרנט הביתית יש ליצור קשר עם החשמלייה שלנו בשעות העבודה המקובלות. טיפול בבעיות יבוצע באחריות חברת סולוגייק בהקדם האפשרי.

שעות הפעילות לתיקון תקלות:

• יום א - ה בין השעות 8 - 17.

• לאחר השעה 17:00 לא יתוקנו תקלות, אלא ביום שלמחרת.

• תקלות בימי שישי ושבת לא יתוקנו עד ליום ראשון, מלבד תקלות של השבתת מערכת כללית.

חשוב לציין, כי אחריות הקיבוץ תהייה עד לראוטר הביתי. כל תקלה במחשב או במערכת תקשורת ביתית אחרת היא על חשבון החבר.

אילן אופיר, מרכז משק

הסטודנטים שלנו תשפ"א

תחום הלימוד	מוסד הלימודים	
הנדסת ניהול ותעשייה	טכניון	נעמה אלה
חינוך מיוחד	מכללת אוהלו קצרין	בר זעירא
מדעי המחשב	אוניברסיטה הפתוחה	נויה גולני
מדעי החי	מכללת תל חי	רוני ארזי
מדעי המחשב	טכניון	מאיר לוין
מדעי המחשב	מכללת אריאל	אלון רינג
הנדסה תעשייה וניהול	מכללת רופין	עומר גריזולט
חינוך וקיימות	מכללת תל חי	מיה הלמר
קרמינולוגיה ופסיכולוגיה	מכללת עמק יזרעאל	שי עזרא
הנדסה כימית	טכניון	עדן פיצוטו
פסיכולוגיה	אקדמית תל אביב יפו	גור שילה
מדעי מדינת ישראל	אוניברסיטת חיפה	גפן גולני
האוניברסיטה העברית ירושלים.	פרויקט רביבים - הוראה ויהדות	גיל רפאלי

האלימות הזאת חייבת להיפסק!

מתחילת השנה נרצחו במדינת ישראל 19 נשים בידי בני זוגן.

163 נשים נרצחו ב-15 השנים האחרונות.

בעת הקלדת דברים אלה הודיעו על עוד נסיון רצח של אישה בידי בעלה.

במסגרת הפגנות רבות ברחבי הארץ התקיימה ביום רביעי 21.10.2020

בעמק הירדן הפגנה נגד אלימות כלפי נשים.

נורית רוגל הוזמנה לשאת דברים. אלה דבריה.

אני נורית רוגל, אמה של עינב שנרצחה לפני 30 שנה.

ציטוט מתוך מכתב של עינב: "ההורים שלי לא יודעים שום דבר. מרוב בושה אני לא מעיזה לספר להם. אמרת לי שנתחתן, איזה מין חיים יהיו לי אחרי החתונה? כל דבר שאעשה ולא ימצא חן בעיניך אני אחטוף מכות וקללות? כל פעם שארים את הראש תיתן לי בום עליו? אני לא רוצה חיים כאלה!"

נעשיתי סמרטוט, כל פעם שדרכת עלי והשפלת אותי, ואחרי כל ריב, ויתרתי בסוף ונשארתי רק מתוך אמונה שזה לא יחזור שוב! אבל כן, זה חוזר שוב ושוב! נהפכתי בעיניך לאפס מאופס! תתפלא, אמנם אני כנועה ונהפכתי לסמרטוט, אבל מאתמול החלטתי לא עוד!!! סוף ציטוט.

היום, 30 שנה אחרי הרצח הנורא של ילדתי עינב, הטרור נגד נשים חוזר שוב ושוב ולא נגמר. לאישה או לנערה החווה אלימות והתעללות ממושכת אוזלים כוחות הנפש, מתמעט בטחונה העצמי, ובעיקר היא חווה בדידות ופחד משתקים!

וזו הסיבה העיקרית שבגללה באתי לכאן.

לנו כחברה יש אחריות גדולה במקרים כאלה, יש לנו תפקיד - לחברים בעבודה, לשכנים, לשותפים לספסל הלימודים וכמובן לבני המשפחה - להיות ערניים, להקשיב למילים שנאמרות וגם לאלו שלא נשמעות, לפקוח עיניים, ולא לעמוד בצד. חשוב שנהיה מעורבים וערבים זה לזה ונושיט יד חמה בניסיון להציל חיים. אין לנו את הפריבילגיה להתעלם כשיש לנו בדל של חשד או חשש לאלימות! כשיש ספק - אין ספק!

היום עינב היא התזכורת העצובה בהבנה שבעצם היא יכולה להיות הבת, האחות או החברה של כל אחד ואחת מכם. אני מאמינה שאם נעשה שינוי בהקשבה, נוכל למגר ולהכניע את התופעה המחרידה הזו של אלימות בכלל ורצח נשים בפרט.

לא ניתן לזה לחזור שוב ושוב! לא עוד!!!

ואולי בסוף תהיה לנו חברה שיותר נעים לחיות בה.

לו יהי!

"אמי אפתה לי את כל העולם"

זוכרים באהבה את נינט הראל ז"ל

בשבוע שעבר מלאו ארבע שנים לפטירתה של נינט הראל ז"ל. לזכרה יזמו בנותיה אורלי, שלי ומור, ביחד עם בעלה צביקה, אירוע מיוחד במרכזו בישול, אפייה ונתינה, שלושה מרכיבים שכל כך מזוהים עם נינט, וביטוי לתחושות האהבה והגעגוע העזים, המלווים את המשפחה וחבריה הרבים מאז נפטרה.

"אמא שלנו ידעה להתבטא מאוד טוב באוכל. היו לה אינספור מתכונים בראש שהכינה אותם במיומנות מעוררת השראה, אך אף פעם לא העלתה על הכתב מתכון מסודר, הכול נשאר בראשה" כתבו הבנות וצביקה, בהזמנה שהפיצו להשתתף שיוזמת הזיכרון.. השנה לא נוכל לערוך אזכרה כמקובל, אז החלטנו המשפחה לעשות משהו קצת אחר לזכרה.. הצלחנו לשחזר (בקושי) וערכנו קומץ מהמתכונים של אמא, בעיקר מתוקים ומאפים. שלחנו

למשפחה וחברים בארץ ובעולם וביקשנו שאנשים יכינו מתכון או שניים בשבוע הקרוב ויתרמו למישהו שזקוק לתמיכה או נחמה- איזה שכן מבוגר שגר לבד ומשפחתו לא יכולה לבקר, חבר בבידוד, או יולדת שגרה רחוק ממשפחתה, משפחה קשת יום, חיילים בודדים, וכול אחד שצריך את תשומת הלב הזו לפעמים.

ההזמנה להשתתף ולתרום את המאפה עבור מישהו שצריך ולשמח זכתה להיענות רבה. עשרות פניות להשתתף ולעשות מהמתכונים של נינט נרשמו אצל הבנות. המשתתפות התבקשו לצרף את המתכון למאפה וכך להעביר אותו הלאה. בנוסף, הן התבקשו לצלם עצמן בסרטון קצר במהלך האפיה מספרות על הקשר עם נינט ועל המתכון שבחרו. כול הסרטונים נאספו ונערכו לסרטון אחד של המשתתפות ביוזמת הזיכרון, מארץ ומהעולם, משפחה וחברות, כולן מבטאות את האהבה שלהן לנינט, את האהבה הגדולה שלה לנתינה לזולת, את אהבתה לאפייה ונדיבותה לחלק את מתכונה ותוצריה עם כל מי שרק ביקשה.

מור, הבת הצעירה, כתבה בסיום המבצע בדף הפייסבוק שלה "אני בטוחה שאמא הייתה שמחה לדעת שהעוגות שלה ממשיכות להסתובב ברחבי הארץ והעולם".

יהיה זכרה ברוך.

טוב לצאת מהשגרה

ניצה שמיר

חלפו כבר כמה שבועות מאז טיול הקשישים בקבוץ, בלשון נקייה שישים +, באמצע ספטמבר. ולאט לאט עלו בי הרהורים ומחשבות לגבי אותו טיול. בראש וראשונה נהניתי מאד.

אינני אוהבת את הימים שעוברים עלינו עכשיו, את הריקנות, את חוסר העניין של לקום כל בוקר בלי מטרה ובלי סיבה טובה. סתם להיות, לאכול, לקרוא ספר ולבהות בטלוויזיה. כמה תוכניות בישול! ואני מנסה לא להעלות במשקל... אכן קשה. איזה יום היום בכלל?

והנה אנשים טובים ואכפתיים תלו מודעה על הלוח: מתארגן טיול לאזור החוף. אמנם עוד חם ואנחנו כבר ביקרנו ברוב המקומות המיועדים, אך מה זה משנה? העיקר לקום מהכורסא ולהתנסות במשהו שאינו כלול ביום יום. כמובן שנרשמנו.

עקב הסגר החדש שעמד להיסגר עלינו השתנתה תוכנית הטיול והצטמצמה עוד יותר. יצאנו בכל זאת בחסות נילי ורחל ק. הבלתי נלאות, הנדיבות והסבלניות, המחכות לכל מאחר ודואגות לא להשאיר איש מאחור; המביאות מי שתייה ואבטיחים, שומרות על הסביבה מפני כלים חד פעמיים, מעודדות ומסבירות. וכשאפשר מוסיפות פינוקים קטנים.

דני המדריך, מוכן ומוביל, בוחר מסלולים מגוונים ומותאמים, עושה שעורי בית, מכין דפי מידע, מסביר מבלי להכביר. הרגשה טובה.

וממה נהניתי? מהמון דברים קטנים וגדולים. נהניתי לעצור בקניון 'מול זיכרון', לראות כמה הומה המקום, מגרשי החנייה מלאים, החנויות פתוחות ואנשים עטויי מסכות ממלאים אותם. שמחתי וקנאתי כשלא ראיתי שלטים 'להשכיר' וחנויות סגורות, מבחר והיצע עשיר ומגוון. הייתי מוכנה להישאר שם עוד.

משם נסענו לאתר העתיקות שליד גייסר אל זרקא. שם אהבתי את שדה החצבים הפורחים. משפחות, משפחות זו ליד זו במרווחים קטנים. חצבים בני כל הגילים, מצעירים וסגורים בניצניהם העגולים, דרך פריחת העלמות הרכות בחצאיות מלמלה לבנות, המתחילות להנץ, השרביטים הפורחים לכל אורך הגבעול ועד למבוגרים מאד שקומץ פרחים נותר במעלה שרביטים. תריסר שרביטים יחד, ממשיכים זה את זה - משפחה. יפה.

אין מובן מאליו

בג'סר אל זרקא צפיתי בהסתייגות מבעד לחלון האוטובוס ברחובות הכפר המטונפים והמוזנחים אך הקשבתי בעניין והנאה לדבריו מלאי הלהט והאופטימיות של המדריך, איש הכפר שמאמין בשינוי המסתמן באורח חייהם של התושבים. מאמין בחינוך, בהשכלה, בפיתוח, בקידום הנשים וביכולתן. גאה מאד ברשת בתי הספר שצמחו שם בשנים האחרונות. גם הרחובות עוד יהיו מטופחים הוא אמר. אינשאללה. עצרנו במעגן דייגים קטן עם נמל טבעי זעיר. החוף טרשי, מפורץ ויש בו נקבות קטנות, מערות ובריכות המתמלאות מי גלים ומתרוקנות חליפות. יש בהן צדפים, אצות וסרטנים קטנים. וכמובן רבדים של היסטוריה ותרבויות קודמות.

רצועת הים השנייה שהגענו אליה הייתה ליד קיבוץ מעגן מיכאל. חוף לבן ארוך, נקי ופתוח. היינו שם זמן קצר מאד אך הספקתי לנשום את ריח הים, לדרוך יחפה על החול הרטוב והנקי

פעם יחידה השנה ונהניתי. אני אוהבת ים.
דבר נוסף שמשרה הרגשה טובה בטיול זה האווירה - החברותא. אנשים נפגשים, מחייכים,
מספרים סיפורים מימי נעוריהם, משוחחים קצת, עוזרים כשצריך ומתחשבים. נעים להיות
חלק מחבורת אנשים זו.
ולמה אני משתפת אתכם בכל אלה? כי אני חושבת שאפשר וכדאי להיפתח לעניין וליופי
שבדברים הכמעט מובנים מעליהם. לעצור רגע ולשים לב למקומות, לציפורים, לפרחים
ולנופים. לחוש ולהיפתח לפליאה ליופי שסביבנו. טוב לצאת מהשגרה המצמצמת ומשטיחה
את יומנו, לצאת, לחדש ולחוות את האחר השונה ולבחור ביופי.
תראו אומר זאת המשורר טוביה ריבנר שנסע בערוב ימיו לטיפול בהדסה עין כרם.

הנסיעה להדסה (קטע)

אחר הצהרים באור מפייס מתים
נסענו להדסה לירושלים.
כחול השמיים היה כחול, עוד לא תשוש,
שטחים של אור, שטחים של צל,
שקדיות ריחפו בלבן ובוורוד,
כלניות בשולי הכביש, הכביש עולה לאט, החלו יערות,
ירוק שבע השתרע בעינינו...
... ובאמת כמה יפה, יפה, יפה הארץ ברגע של אביב."
נ.ב. כמובן שאני חושבת שכרמלה בחרה נכון כשהצטרפה אל משפחת לסקה קו'יה בערב ראש
השנה ולא בילתה אותו לבדה ומוגנת מקורונה בביתה.

מכרז לתפקיד: יו"ר מנהלת בריאות ורווחה

לילי טפליץ ביקשה לסיים את תפקידה כראש מנהלת בריאות ורווחה, בתום 5 שנים בתפקיד. צוות האיתור שהוקם למציאת מחליף: רמי יעקב, נעה גורי, רנטה שן, חדוה שקד. להלן הגדרת התפקיד. חברים הרואים עצמם מתאימים ומעוניינים להציג את מועמדותם, מוזמנים לפנות אל חדוה שקד עד לתאריך 5.11.2020.

1. מהות התפקיד: ניהול מערך הבריאות והרווחה של קיבוץ שער הגולן, מתן שירותים ושאיפה למיצוי זכויות בתחומים אלה, על-פי תקנוני ונהלי הקיבוץ.

2. תחומי האחריות

- ניהול תקציב הבריאות - הכנת תוכנית עבודה שנתית בהתאם לתקציב השנתי שיאושר כל שנה ע"י מוסדות הקיבוץ. אחריות לעמידה בתקציב ולמציאת דרכים להתייעלות.
- אחריות מיניסטרילית על: מרפאת שיניים, שיקום, פדיקור, מטפלת שטח, קשישים, רב-חן, מזכירה רפואית, נהג בית ורווחה.
- אחריות למיצוי זכויות ביטוח בריאות
- תכנון ייזום ופיתוח מערך הבריאות והרווחה.
- קביעת מדיניות ונהלי עבודה בשיתוף עם גורמיה בריאות השונים, אחריות למימושם ועדכוןם מעת לעת.
- ניהול כוח האדם הנדרש לטיפול, תוך הקפדה על דיני העבודה.
- ניהול ישיבות הנהלת בריאות- הכנת סדר יום, הוצאת פרוטוקולים, אחריות לביצוע החלטות.
- השתתפות בצוות רווחה.
- שמירה על קשר רציף עם המרפאה האיזורית, והמועצה.
- אחריות על נושא זיכויים וחיובים בתקציבי החברים בתחום הבריאות.
- טיפול ומיצוי זכויות סוציאליות- חוק סיעוד, זכאויות, קצבאות וכד'.
- אחריות על המטפלים הסעודיים בבתי החברים- כולל קשר עם חברות כח האדם, ביטוחים, דיווח השעות, דאגה לרווחת העובדים, ועוד.
- חברות בוועדות הבאות בתוקף התפקיד: הנהלת בריאות (ריכוז), מינהלת בית הדר, צח"י, צוות רווחה.

3. דרישות התפקיד

- יכולת ניהול מוכחת
- דיסקרטיות
- אסרטיביות
- יכולת אמפטית
- תקשורת בינאישית מעולה
- ראייה מערכתית וחברתית רחבה
- הבנה כלכלית בסיסית (יכולת לבנות תקציב ולעמוד בו)
- הכרות עם תחום הבריאות- יתרון

4. כפיפות - למזכיר הקיבוץ.

5. היקף משרה 100%.

6. אופן הבחירה - במזכירות.

לקיבוץ שער הגולן דרוש/ה: יו"ר מנהלת החינוך

עינת אפשטיין ביקשה לסיים את תפקידה כיו"ר מנהלת החינוך. בצוות איתור שהוקם למציאת מחליף. ה. חברים רמי יעקב, יפה קפון-עברי, שירה בן סירה וחזרה שקד. חברים הרואים עצמם מתאימים ומעוניינים להציג את מועמדותם, מוזמנים לפנות אל חדוה שקד עד לתאריך 12.11.2020.

1. מהות התפקיד

אחריות להתנהלות כוללת של מערכת החינוך בשער הגולן מגיל לידה עד סיום י"ב.

2. מטלות עיקריות

- הובלה של מדיניות חינוכית, ערכית וקהילתית.
- חתירה לשיתופי פעולה בתוך הקהילה לקידום נושא החינוך.
- ניהול ישיבות ההנהלה - קביעת סדר היום בשיתוף המזכיר/ה ומנהלות החינוך.
- פרסום סדר היום, סיכום הישיבות פרסום ויידוע הציבור בהחלטות המתקבלות בהנהלה הציבורית, כינוס ישיבות סדירות.
- בקרת יישום החלטות מועצת החינוך הן תקציבית והן פדגוגית.
- גיבוי ותמיכה למנהלי מערכות החינוך.
- הבאת נושאים לדיון וייצוג מערכות החינוך במזכירות הרחבה

3. דרישות התפקיד

- חבר/ת קיבוץ
- השכלה חינוכית או ניסיון ניהולי בחינוך (אקדמאי - יתרון)
- תקשורת בינאישית טובה
- יכולת הבעה בכתב ובע"פ
- ניסיון ניהולי - יתרון
- דיסקרטיות
- זמינות בשעות שאינן שגרתית
- ראיה מערכתית

4. כפיפות למזכיר

5. התפקיד התנדבותי

6. אופן הבחירה - במזכירות

לענף המטעים דרוש/ה עובד/ת כללי/ת

לתקופת הקטיף (למשך כ4 חודשים).

העבודה כוללת בעיקר: קטיף אבוקדו בכלי גובה, הובלות מכלים בטרקטור.

היקף משרה: מלאה, כולל ימי שישי.

דרישות התפקיד: רישיון טרקטור חובה מלגזה יתרון

המעוניינים מוזמנים ליצור קשר עם בן רימר 058-5864138

אלה היו הטובים שבזמנים, אלה היו הגרועים שבזמנים

יעקב כהן

אני בטח הכותב המאה אלף שגונב מצ'ארלס דיקנס את משפט הפתיחה לספרו "בין שתי ערים" ואפילו לא זוכר אם קראתי אותו. על פניו המשפט היפה הזה מכיל בתוכו סתירה, אבל אם נשנה אותו קצת ונכתוב "אלה היו הטובים שבזמנים לחלק מהאנשים, והגרועים שבזמנים לכל היתר", זה יתאים יותר למצבנו ב-2020.

אז איפה נמצאים השער-הגולנים בין שני הקצוות הללו? באחת מההפגנות הרבות שנערכו לאחרונה בצומת שלנו עם כביש 90 נשאלתי על ידי זוג מבית זרע שחלף על פני, "איפה השער הגולנים?". חשבתי לעצמי איך בכלל אתה מזהה שער-הגולני בתוך ההמון הסוער, וענית: אם תראה מישוהו בגיל שבין 30 ל-50 שמצחו חרוש קמטים מדאגות, ושערו הלבין מקשיי הפרנסה, ובקיצור צעיר שהזקין טרם זמנו, הוא בטח משער הגולן. אבל רוב הסיכויים שלא תראה אותו בהפגנה, כי הוא עסוק נורא בלנצל את "השנה הרעה בחייו": הוא מטייל, מבלה עם הילדים, עוסק בספורט ומוציא את הכלב לסיבוב, בעוד בני גילו סוגרים עסקים, נוטשים אוניברסיטאות, מפוטרים, לא עומדים בתשלומי המשכנתא או השכירות וחוזרים לישון אצל ההורים. הוא מחפש את שמו ברשימת הזכאים לשיכון ותיקים ומתפלל שלא ייגמר לעולם החל"ת והבבל"ת והתקציב המפנק ו"גולן" המפרנס הנדיב. בטח יש לו גם איזו שהיא מודעות פוליטית וחברתית, הוא יודע שהמדינה בראשות הצוללן מושכת לעתידו ועתיד ילדיו וחבריו את השטיח מתחת לרגליים, והיית מצפה שהוא יהיה הראשון בכיכרות, אבל שער הגולן מניחה לו בינתיים מזרון פולירון וכרית כוסמת במקום השטיח- אז הוא יכול להתרווח ולחזור לשגרה.

חברים כ/תבים

קללת המרפסת בהפגנת הימין נגד רבין

רפי הלמר (2.11.2020)

בהפגנת הימין תמונה של רבין במדי נאצי לתוך הקהל נכנסת, מנהיגות הימין יושבת ורואה הכל ולא פוצה פה מהמרפסת, ואף אחד לא התנגד, לא צעק ולא אמר מילה, לכן נפלה על כל יושבי המרפסת מנהיגי הימין, קללה.

רחבעם זאבי נרצח במלון לפני שהספיק להגיד שתי מילים, שרון הרגיש לא טוב ומת בדרך לבית החולים, קצב נכלא לחמש שנים מתוך שבע ועדיין הקללה קיימת, וביבי מחכה למשפט ועליו חלק מהמדינה נוהמת.

לקצב ולביבי הקללה עדיין מחכה בפינה, בשבילים עדיין לא חלפה אימת הסכנה, פרק הקללה עדיין בשבילים עדיין לא תם, והקללה תרדוף אותם עד יום מותם.

וּשְׁתִי כִבֵר לֹא לִבֵד

שלמה שגיא יצא אמנם לפנסיה, אבל אם תבדקו תגלו שהוא נמצא מעט מאוד זמן במצב של רגל-על-רגל. משפחה ונכדים, חברות בוועדות, עזרה פה עזרה שם, וגם זה: אימוץ ושתי האתון ממשק הילדים. "תפסת אותי לפני שאני הולך אל חברתי האהובה", הוא אומר לי כשאני מתקשר אליו לברר הכצעקתה. לחדי הזיכרון שבינינו מוכר השם ושתי, העובר בין אתון לאתון במשק הילדים, מדור לדור, כבר עשרות שנים.

זה נכון מה ששמעתי, "אימצת" את ושתי?

הכול התחיל כשביקרתי במשק וראיתי אותה עומדת לבד, לא זזה כמעט בכלוב הקטן שלה. היא נראתה לי עצובה והחלטתי לשמח אותה. התחלתי להגיע לבקר אותה, שתכיר אותי. בהתחלה היא נרתעה, והטקטיקה שלי הייתה ללטף אותה, להגיש לה משהו לאכול, לקח זמן עד שנוצר אמון בינינו. בשלב הבא חשבתי שהגיע הזמן שנצא לטייל במשק עצמו. לקחתי חבל וכרכתי סביב צווארה, וכך לאט-לאט ובזהירות יצאנו מהכלוב שלה והסתובבנו בתוך משק הילדים. חשוב לי לציין שיואל בירך על היוזמה ועודד. אחרי שמיצינו את השביל במשק, והרגשתי שהיא כבר נותנת בי מספיק אמון וקשורה אליי, יצאנו לטייל מחוץ למשק. רצה הגורל ועבר שם ג'ודי. הוא עצר ואמר לי "רואים שיש ביניכם הבנה". הוא לקח חבל, עשה "ראשיה" והלביש אותה על ראשה של ושתי. מאז הטיולים שלי ושלה נעשו חוויה.

לאן אתם מטיילים?

מסביב לקיבוץ ובשדות, בכביש ובין מטעים. במזג האוויר המשתפר זה אידיאלי. הנכדה שלי אביגיל מצטרפת אלינו וכולם נהנים. בתיה תומכת כמובן, ולפעמים מביאה לוושתי ירק. שמע, יש לי זמן, יש לי רצון לעשות, ואני מוצא איך להמציא את עצמי מחדש. הצעידות עם ושתי הם כיף אמיתי.

אם מישהו מעוניין להצטרף אליכם לטיולים, זה בסדר מבחינתך?
בטח, בשמחה.

חדש על המדף בכלבו

איל מורן

טורטייה:
 עם קמח מלא
 אורגני וסובין של
 חברת טרז פזוס
 נמצא במקפיא

כרמליס בייגל: הבייגל האמריקאי
 האמיתי של מאפיית כרמליס בייגל.
 אצלנו ניתן
 למצוא את
 הבייגל עם
 קמח רגיל
 ומלא

**תרסיסי שמן של
 חברת כרם:**
 תרסיס שמן
 אבוקדו, תרסיס
 שמן פשתן,
 תרסיס שמן זית.

חטיפי date בשני טעמים:
 שוקולד פצפוצים עם חלווה ופולי קפה,
 וטבעות תמר ואגוזים.

**4 יחידות
 דונאטס אוראו,
 בהקפאה,
 חברת פינוקים.**

**שמן שומשום ושמן
 פשתן של חברת הכרם**

תואצת ספרים

חדש על המדף

ההבטחה האחרונה - קטרין יוז
 כלוב הזהב - קמילה לקברג
 מפעם לפעם - אליעזר יערי

סיפורו של ניצול - גבריאל גרסיה מארקס
 לפני שהיא הכירה אותו - פיטר סוונסון
 איש קטן, מה עכשיו? - הנס פאלאדה
 ההיסטוריה של ההיסטוריה - איידה האטמר-היגנס

בכוחותינו

תו עברי התגייסה והחלה את שירותה הצבאי. בהצלחה!

ממשיכים בתהליך

ביום ב' 26.10.20 התכנסנו (מי מול מחשב, מי מול הנייד) למפגש בסגנון שולחן עגול, בו הוצגו עקרונות מרכזיים למעבר בהתנהלות משפחה ממסלול שיתופי למתחדש על ידי ניר ברעם, המלווה אותנו בתהליך השינוי השיזורי. הבחירה למעבר בין המסלולים תובא בהמשך הדרך לבחירת החברים. במפגש צפו החברים מהבית, ונשלחו שאלות להתייחסותם של ניר או רמי.

שלטים עם חן

ב"רב חן" ממשיכים לייצר שלטים יפים למבני ציבור ושירותים בקיבוץ. על הביצוע של הכנת השלטים המושקעים אחראי רפי הלמר, בעידודה והנחיתה של מילה לוי. השניים האחרונים שנעשו הם לחדר האוכל ולבית הכנסת שלנו.

חזרה לשיגרה

אחרי חזרת הילדים לגני גיל הרך, בתחילת השבוע ילדי כיתות אי-ד' לכיתות, במתווה מיוחד ובהתאם להגבלות הנדרשות. גם החינוך החברתי חזר לשיגרה של פעילות יומית בצהריים. תודה למנהלות ולצוותי החינוך המסורים, הכיוון הוא לחזור לשיגרה עם שמירה על ההנחיות. בהצלחה לכולם!

מתחדשים

תם פרק נוסף בהחלפת גגות האסבסט בבתי וותיקים. מאיר בן עמי וקובי קוג'ה מסכמים: בסך הכול הוחלפו פאנלים על גגות של כ- 24 דירות. נשארו עוד שני בתים לשנת התקציב הנוכחית. נזכיר כי החלפת החומר נעשית כי אסבסט נמצא כחומר המהווה מפגע בריאותי. הלוחות החדשים הם מפלסטיק, המבודד טוב יותר, ידידותי יותר לסביבה ואסתטי. כמו כן, בבתי בהם הוחלף אסבסט הותקנו נתיבי הולכת מים להזרמת מי הגשם, והם בנויים כך שלא ייסתמו עם עלים או לכלוך ויגרמו לרטיבות, טחב ועובש בקירות הדירה.

לא עוד! מפגינים ומקווים לטוב

קבוצה לא גדולה של חברים מפגינה בקביעות בימי חמישי ומוצ"ש, קודם בצומת צמח, ועכשיו בצומת הכניסה לכביש שער הגולן. בתוך אלה היתה הפגנה אחת שונה - הפגנה נגד אלימות כלפי נשים בידי בני זוגן. **נורית רוגל** הוזמנה לשאת דברים. דבריה בתוך העלון.

נטיעות סתיו

פרק ב' של נטיעת סתיו 2020 בוצע השבוע עם 18 דונם אבוקדו שניטעו באזור בריכות הדגים. בכך הושלמה נטיעת סתיו 2020. בסך הכול ניטעו בשנת 2020 כ-108 דונם שהרחיבו את שטח מטעי האבוקדו לכ-560 דונם. עכשיו אפשר להתפנות בשקט לקטיף, ולקוות לגשם ולמחירים טובים...

מבצע צליחה

יעל מייזלס, שחר עברי ובנו **שביט** בן החמש השתתפו ביום חמישי 29.10 בצליחה סמלית של הכינרת. למה סמלית? כיוון שהשנה עקב הקורונה ומניעת התקהלות בוטלה הצליחה הרגילה. עשרה שחיינים ושחייניות ייצגו בכבוד את עשרת אלפי צולחי הכינרת שהשתתפו בשנה שעברה. ראש המועצה חילק את תעודות ההשתתפות לעשרת המופלאים, שהוותיק ביניהם היה בן 85 והצעיר היה שביט. גאים בכם ומקווים שתשתתפו בצליחת הכינרת בשנה הבאה.

מגלים את הקיבוץ

ביום שישי 23.10 התאמנה יחידת מגלן ברמה. בין החיילים היה בנו של **רון עברי** והוא פנה ל**נמרה וברק** בשאלה אם הם יכולים לקבל מקום להתכנסות והצטיידות. סודר להם האולם של מחסן אילנה. הם שהו בו, הצטיידו בכלבו וגם אכלו ארוחת צהריים. אלה דברי התודה שלהם: **תודה רבה לכל מי שהיה מעורב באירוח שלנו בשבוע שעבר. לא מובן מאליו בהתראה כל כך קצרה. אין עליכם!**

מי איבד?

לנהג או עובר אורח שהשאיר שקית אשפה תלויה על השיח בדרך לכלבו - אתה מוזמנת לקחת אותה ולהשליך אותה כמו שכולנו עושים - לפח הייעודי. תודה

היורה הגיע

הפתיח היה בלילה שבין יום ראשון לשני 2.11.2020-1 בסיומו מדד **יעקב שן** 1 מ"מ גשם בלבד. לא בדיוק יורה קלאסי. ההמשך ברביעי וחמישי כבר לא הותיר ספק - זה היורה. עד יום ד' 4.11.20 ירדו אצלנו 5.9 מ"מ. כן ירבו. ברוך הבא סתיו, שוב הגעת בהתחלת החורף?